

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, *2008. év október hó 30. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 7.B.86/2007/14. számú ítéletét *annyiban változtatja meg, hogy* a főbüntetését 6 (hat) év 6 (hat) hónapi börtönre, a mellékbüntetés mértékét 6 (hat) évre *enyhíti*.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítja.

A vádlott születési helye helyesen Hatvan.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság 2007. év október hó 1. napján kihirdetett 7.B.86/2007/14. számú ítéletében a vádlott bűnösségét több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérletében, valamint löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntettében állapította meg. A vádlottat ezért - halmazati büntetésül - 7 év 6 hónapi fegyházbüntetésre és 7 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a vádlott kényszergyógyítását, a szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és védője fellebbezett a tényállás téves megállapítása miatt, enyhébb minősítésért és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.577/2007/3. számú átiratában a megyei bíróság ítélete elírásainak korrekciója mellett az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlott és védője fellebbezését a Be. 361. §-a szerint nyilvános ülésen bírálta el, amelyen az ügyész részt vett.

A nyilvános ülésen a védő a védelmi fellebbezéseket az írásban is benyújtottal egyezően részletesen megindokolta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és minősítés mellett is nagyobb nyomatékkal kérte figyelembe venni, hogy a vádlott önként adta fel magát, valamint azt a tényt, hogy rendezett körülmények közötti házasságban él és az iskolai tanulmányokat folytató gyermek tartását. A vádlott korábbi büntettségével kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az 14 évvel korábbi büntettség. A védelmi érvek elvetése esetén a büntetés enyhítését, a Btk. 45. § (2) bekezdés alkalmazásával eggyel enyhébb büntetés-végrehajtási fokozat meghatározását kérte. Elsődleges álláspontja azonban kisebb részben a tényállás, a lényegét illetően a minősítés megváltoztatására és ezzel arányosan a büntetés lényeges enyhítésére irányult. Álláspontja szerint ugyanis a lényegében a vádlott ténybeli beismerésén alapuló tényállás alapján az általa hangoztatottól eltérő szándékokra nem lehet következtetni, ma már a lövések iránya sem állapítható meg egyértelműen, így a kétségtelenül megállapítható tényekből a vádlott ölési szándékára még eshetőleges formában sem lehet következtetni. Mivel a vádlott a veszélyhelyzetet kétségtelenül szándékosan idézte elő, azonban szándéka kizárólag a veszélyhelyzet előidézéséig terjedt, testi sérülés okozását és főleg a halálos eredmény előidézését nem kívánta, ezért a löföggel és lösszel visszaélés büntetése mellett az elsőfokú ítéletben rögzítettől eltérően nem több emberen elkövetett emberölés büntetnének kísérlete, hanem foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés állapítható meg, az okozott 8 napon belül gyógyuló sérülés tekintetében pedig kizárólag gondatlanság terheli. A megváltoztatott minősítés mellett pedig a kiszabott büntetés lényeges enyhítése indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség nyilvános ülésen részt vett képviselője az átiratukban foglaltakat változatlanul fenntartotta. A védő fellebbezését alaptalannak megjelölve utalt arra, hogy a vádlott a nagy tűzerejű gépkarabélyból irányozottan sorozatlövéseket adott le, ölésre, kiirtásra irányuló fenyegetések kíséretében. Szándéka legalább eshetőlegesen élet kioltására is kiterjedt ezért és az, hogy komolyabb sérülés nem keletkezett kizárólag a szerencsés véletlenül múltott. A kiszabott büntetés törvényesnek megjelölése mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védelmi fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése értelmében az ítélet meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes körűen bírálta felül. Felülbírlata során megállapította, hogy a

Pest Megyei Bíróság az eljárást a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit megtartva folytatta le. Az ügyet a szükséges és lehetséges körben felderítette, az ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítékokat perrendszerűen a tárgyalás anyagává tette. A rendelkezésre állt bizonyítékokat egyenként és összességében is törvényesen értékelte, álláspontját kellően megindokolva mérlegelte azok bizonyító erejét, és ezen értékelése eredményeként mindenben megalapozott tényállást állapított meg.

Helytálló viszont e körben az ügyészi észrevétel az elsőfokú ítélet elírásait illetően, melyeket a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján helyesbíteni szükséges. Az elsőfokú ítélet 6. oldalának első sorában a vádlott véralkohol koncentrációjával kapcsolatban az ítélet köztes értékre utal, azonban ott csak az alsó határérték megjelölése szerepel (2,94 gramm/liter), itt a felső határ 3,14. Ugyanakkor az elsőfokú ítélet 6. oldalának utolsó, illetve 7. oldalának első bekezdésében a vádlott nyomozati kihallgatásainak időpontjai megjelölésekor a 2002. évszám nyilvánvaló elírás, mindkét helyen 2006. értendő.

Egyéb vonatkozásban az ítélet nem szenved egyetlen, a Be. 351. § (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági hibában sem, ezért a tényállást a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú határozat meghozatalánál is irányadónak kellett tekinteni.

A megyei bíróság ítélete megalapozottságára figyelemmel a védő tényállást vitató észrevételei a másodfokú eljárásban nem vezethettek eredményre, de kiemelhető, hogy a vitatott utólagos mozzanatnak az ügy megítélése szempontjából meghatározó jelentősége nincs, a vádlott cselekménye meghatározó súlyát az általa is elismert lövések leadása jelenti.

A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban az ítélőtábla hangsúlyozza, hogy a vádlott amellett, hogy a kitérő rendőroknél önként jelentkezett és elkövetői mivoltát feltárta, majd beismerő vallomást tett, a büntetőeljárás során sajtóságon védekezett. Az eljárás előrehaladtával igyekezett úgy beállítani a történeteket, hogy ittassága miatt a történésekre csak egy bizonyos pontig emlékszik vissza, majd mintegy „filmszakadás” következik és a lövések leadását és a helyszín elhagyását követően történetekre tér vissza az emlékezete, azonban ezzel logikailag ellentmondásban állóan vitatja a „filmszakadás”, tehát az emlékezetkiesése időszakában a külső személyek által megjelölten történeteket, és saját szándékára vonatkozóan is nyilatkozatot tesz.

A megyei bíróság azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokat kellően értékelési körbe vonta, megalapozottan indokolta, hogy mely a vádlott által vitatott részletek tekintetében nem fogadható el a vádlotti előadás és mely bizonyítékok alapján kétséget kizáró módon bizonyított a vádlott szándéka.

A védő jogi okfejtésével kapcsolatban a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az kifogástalan, azonban a védő értékelése az irányadó tényállásban foglaltaktól eltérő

tényeken alapuló. Miként arra a nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője is rámutatott a vádlott a nagy tűzerejű gépkarabéllyal a sértettek irányába célzottan, ölésre utaló kijelentések mellett sorozatlövéseket is leadott. A lövések közül több a sértettek közelében csapódott be. Ilyen körülmények között helytálló a következtetés, hogy a vádlott szándéka legalább eshetőlegesen ölési szándékra is kiterjedő volt, amire tekintettel terhére nem a veszélyeztetési, hanem élet elleni cselekmény állapítandó meg.

A vádlotti szándékra vont következtetés körében figyelembe kellett venni a Btk. 25. §-ában foglaltakat, mivel a vádlott szeszestől jelentősen befolyásolt állapotában, nyilvánvalóan tudatzavart állapotban volt, azonban esetében a Btk. 24. §-ának rendelkezései nem voltak alkalmazhatóak, mivel cselekményét önhibájából eredő ittas állapotban valósította meg és ezért szándékára is elsősorban a tárgyi oldal elemeiből kellett következtetést vonni.

Mindezen szempontokat is figyelembe véve értékelte a Fővárosi Ítéltábla a vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek, és törvényesnek a vádlott cselekményeinek elsőfokú ítélet szerinti minősítését, egyetértve az e körben adott jogi okfejtéssel is.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket értékelve a Fővárosi Ítéltábla észlelte azok ellentmondásos voltát. Észlelte ugyanis, hogy a vádlott korábban súlyosan alkoholizáló életmódot folytatott, majd azon megpróbált változtatni és viszonylag hosszabb időszakra is sikerült az alkoholról lemondania, azonban jelen cselekményét ismételten szeszestől súlyosan befolyásolt állapotban követte el. A vádlott cselekményének súlya nem csekély, jelentős mértékben csak a szerencsének tulajdonítható a súlyosabb eredmény elmaradása, még sem hagyható figyelmen kívül, hogy a cselekmény csak jelentéktelen sérüléssel járt. Az arányos büntetés kiszabásának szempontjait is figyelembe véve és nem figyelmen kívül hagyva azt a tényt sem, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalától a jogerős elbírálásig 1 év eltelt, a Fővárosi Ítéltábla lehetőséget látott a védelmi fellebbezésben foglaltaknak megfelelően a vádlottal szemben kiszabott büntetés kisebb mérvű enyhítésére és emellett - elsősorban személyiségzavara és elmeállapota enyhe fokban korlátozó voltára figyelemmel - a Btk. 45. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazására és az irányadó fegyház végrehajtási fokozat helyett börtön végrehajtási fokozat meghatározására.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét büntetést kiszabó részében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, az egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a Fővárosi Ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján beszámította.

A vádlott születési helyét az elsőfokú ítélet pontatlanul tartalmazza, azt a Fővárosi Ítéltábla helyesbítette.

B u d a p e s t, 2008. év október hó 30. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró*

*Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró*

A Pest Megyei Bíróság 7.B.86/2007/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.19/2008/8. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év október hó 30. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző*